

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0306r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 26. 2. 2015
podpis:

MVCRP012PLJJ

V Praze dne 18-02-2015
Č.j.: MV-161909-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

- Maroko, státní občan Maroka, trvale bytem
, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 22. 10. 2014, č.j.: VS-2650/835.3/2-2005, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 dne 1. 11. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadateli byl v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 18. 11. 1999. Žadatel je ženatý, druhé manželství uzavřel v Maroku dne 7. 11. 2006. Manželka je státní občankou Maroka, stejně jako obě děti, dvojčata, narozené za trvání manželství v roce 2012 na území České republiky.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel přicestoval na území České republiky dne 1. 8. 1997. Našel si zde zaměstnání a v roce 1999 uzavřel manželství se státní občankou České republiky, v roce 2006 bylo toto manželství pravomocně rozvedeno. Po rozvodu manželství odcestoval žadatel do Španělska, kde se zdržoval až do dubna 2009, poté se vrátil do České republiky, kde je v současné době zaměstnán, manželka je v domácnosti, kde se stará o nezletilá dvojčata, která mají v České republice povolen trvalý pobyt.

Vypraveno dne:

18-02-2015

 Maj

II.

V průběhu prvoinstančního správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „nový zákon o státním občanství České republiky“), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť dlouhodobě porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadateli splnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 22. 10. 2014 zamítlo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 29. 10. 2014, dne 12. 11. 2014 podal žadatel proti zamítavému rozhodnutí včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění velmi lituje, důvodem byla neznalost právní úpravy, nejednalo se o záměrné neplnění povinností na tomto úseku či o nedostatek finančních prostředků. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) hradí řádně od 17.5.2012. V této souvislosti odkazuje na zásadu proporcionality, kdy by mělo Ministerstvo vnitra zohlednit závažnost jeho jednání a odstranění škodlivosti tohoto jednání. Dále poukazuje na ustanovení § 15 odst. 4 nového zákona o státním občanství České republiky, kde je jedním z liberačních důvodů pro prominutí podmínky plnění povinností podle zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění odstranění způsobeného škodlivého následku. Rovněž nesouhlasí s tvrzením prvoinstančního orgánu, že není v České republice integrován po rodinné stránce a rodinná integrace se z jeho strany nedá předpokládat.

V souladu s výše uvedeným žádá žadatel o přezkoumání napadeného rozhodnutí a vyhovění jeho žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 5 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Protože žadatel nesplňoval výše citovanou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla Ministerstvem vnitra prominuta, byla jeho žádost zamítnuta.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

K vyjádření žadatele ohledně hrazení pojistného ministr vnitra konstatuje, že vzhledem k tomu, že na území České republiky přicestoval žadatel již v roce 1997 a převážně se zde zdržuje, měla mu tato dostatečně dlouhá doba dát nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbýtku plnit. Žadatel nehradil splátky na pojistné dlouhodobě, přičemž v období od května 2001 do 9. 10. 2005, kdy byl u Všeobecné zdravotní pojišťovny veden jako samoplátce, neuhradil ani jednu z předepsaných plateb pojistného s tím, že dlužná částka na pojistném a s tím souvisejícím penále se pohybovala v řádech desetitisíců Kč (43.304 Kč, resp. 32.743 Kč). Žadatel však řádně nehradil pojistné ani od 11. 10. 2005 v obdobích, kdy byl samoplátcem pojistného. K porušení jeho povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění docházelo opakovaně a ministr vnitra má za to, že si žadatel dostatečně neosvojil dodržování českého právního řádu. V uvedené souvislosti ministr vnitra poukazuje na skutečnost, že žadatel je od 1. 1. 2012 opět zaměstnán. Plátcem pojistného je tak jeho zaměstnavatel. Ministr vnitra tak nenabyl jistoty, že ze strany žadatele by se případně nemohla tato situace opakovat, pokud bude nositelem této povinnosti opět osobně žadatel.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že neznalost zákona neomlouvá. Po každém žadateli o udělení státního občanství České republiky lze právem požadovat předchozí dobrovolné a dlouhodobé dodržování zákonů.

Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.3.2008, č.j. 5 As 51/2007, judikoval, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě

upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.

Ministr vnitra dále uvádí, že ze strany Ministerstva vnitra byla dodržena zásada proporcionality, neboť v případě žadatele se jednalo o dlouhodobé porušování předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění s tím, že dluh na pojistném a penále se zdaleka nepohyboval v bagatelních částkách, viz výše.

Pokud žadatel v rozkladu argumentuje novou právní úpravou státního občanství České republiky, novým zákonem o státním občanství České republiky, platným od 1. 1. 2014, je třeba v první řadě zdůraznit, že žadatel podal svoji žádost ještě za účinnosti zákona o státním občanství. Podle ustanovení § 74 nového zákona o státním občanství České republiky se přitom řízení zahájena podle dosavadních předpisů dokončí podle těchto předpisů. Jedinou výjimkou je v tomto ohledu posuzování podmínky § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, jejíž splnění se od 1. 1. 2014 nevyžaduje. To svědčí o skutečnosti, že pokud zákonodárce chtěl některou z podmínek pro udělení státního občanství České republiky posuzovat v kontextu nové právní úpravy, pak tak učinil. A *contrario* lze tedy dovodit, že v ostatních případech takto postupovat nechtěl. Dlužno též upozornit, že nová právní úprava sice přináší zmírnění některých podmínek pro udělení státního občanství České republiky, na druhou stranu ale jiné podmínky přidává či některé dosavadní podmínky zpřísňuje (např. otázku znalosti českého jazyka žadatele). Všechny tyto podmínky tvoří dohromady organický celek (stejně tak tomu bylo u podmínek původní právní úpravy), z něž není možno účelově vytrhovat jen některá (pro žadatele výhodná) ustanovení.

Ministr vnitra se proto ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu a konstatuje, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a na straně žadatele nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění této podmínky.

Ministr vnitra posoudil žádost i z hlediska rodinné integrace žadatele a přihlédl ke skutečnosti, že manželka i nezletilé děti žadatele jsou státními občany Maroka a žádost zatím nepodaly. Nelze tedy přisvědčit závěru, že žadatel je v České republice po rodinné stránce integrován. Ministr vnitra konstatuje, že žadateli ani jeho ostatním rodinným příslušníkům nebrání nic v tom, aby po splnění zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství podali společnou žádost podle nového zákona o státním občanství České republiky.

Žadatel má nadále v souvislosti se svým statutem trvalého pobytu přiznána všechna dosavadní práva, jež vyplývají z tohoto kvalitativně nejvyššího legálního pobytu na území České republiky. Žadatel tak má v důsledku povolení trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty, má zde garantována rovněž téměř všechna práva jako občané České republiky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 22. 10. 2014, č.j.: VS-2650/835.3/2-2005, kterým byla žádost žadatele zamítnuta.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

140